

3. De Start van Openbaring

Openbaring 12:1-17

v0.4

Er is één beeld dat het kloppende hart van Openbaring is. Tenminste, tot die conclusie ben ik gekomen. Samen met twee andere beelden kan daarmee een waslijntje gespannen worden waar de rest van de visioenen aan gehangen kan worden. Het vormt 'de ruggengraat' dat de rest bij elkaar houdt. Als je deze drie Beelden helder hebt, heb je eigenlijk al een heel mooi totaalplaatje van Openbaring. Je hebt dan zeg maar de hoekjes en de randjes gelegd en het kader gemaakt voor de rest en je ziet de contouren van wat het moet gaan worden. Ik vind ook dat daar schoonheid in schuilt, want daardoor is het Grote Plaatje eigenlijk zo simpel dat het aan een kind uit te leggen is en het is niet een zeer ingewikkelde constructie die lastig te volgen is.

De drie beelden zijn die van de Vrouw en de Draak (12:1-6), de Twee Profeten (11:1-14) en de Satan die voor duizend jaar in een put gebonden wordt (20:1-10).

Het verhaal van de Twee Profeten wordt het eerste van deze drie beschreven in Openbaring en is wat mij betreft het kloppende hart. Hier draait alles om. Zonder dit verhaal, kan je Openbaring niet begrijpen en is het een losse verzameling beelden. De Twee Profeten verbindt alles met elkaar.

Maar toch kunnen we beter beginnen met het Beeld van de Vrouw en de Draak, want chronologisch is dat wat eerder gebeurt is op de tijdlijn van onze wereldgeschiedenis. Het is ook van deze drie het eenvoudigste te duiden. En daardoor is dan de toon gezet voor het wat lastiger Beeld van de Twee Profeten.

De vrouw en de draak

Het verhaal van dit beeld bestaat uit drie stukken.

Wat misschien verstandig is, is om eerst het hele stuk even door te lezen, zodat je het hele verhaal in beeld hebt.

Dan gaan we het vanaf hier regel voor regel doornemen.

12:1 En er verscheen een groot teken in de hemel:

Dit geeft aan dat Johannes een nieuw beeld te zien kreeg, dat losstaat van het voorgaande. Er worden drie van zulke speciale tekens benoemd in Openbaring. Twee staan er in dit gedeelte. Het zijn de vrouw en de draak. De derde is wanneer de zeven schalen aangekondigd worden.

een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.

2 En zij was zwanger en schreeuwde het uit in barensnood en in haar pijn om te baren.

De vrouw is het ware Israël

Als je dit zo leest, dan zou de vrouw misschien Maria, de moeder van Jezus of het volk Israël kunnen zijn. Het kind is dan Jezus.

Maar als we verderop lezen dat de vrouw door de draak aangevallen wordt en voor 1260 dagen op een veilige plek in de woestijn gehouden wordt, dan is dat eigenlijk al niet meer te matchen met Maria en dus moet het hier over Israël gaan.

De zon, maan en sterren doen denken aan de droom van Jozef in Genesis 37:9-11 waar de zon, maan en 11 sterren voor hem buigen. Zijn vader begreep onmiddellijk dat het hier niet om een natuurverschijnsel ging, maar dat Jozef dacht/droomde dat zijn vader, moeder en broers voor hem zouden buigen. Toen Jozef onderkoning van Egypte was geworden gebeurde dat inderdaad ook. De twaalf sterren zijn daarom een verwijzing naar de twaalf stammen van Israël.

Dat Vrouwe Israël straalt van de zon en de maan (die het licht van de zon/God weerkaatst) aan haar voeten heeft, laat zien dat ze vol (van het licht) van God is. En dat is weer raar, want het Israël uit Jezus' tijd heeft hem juist als Messias verworpen. Daarom mag je in deze vrouw

vooral het Ware Israël zien, dat is dat deel van de Joden die God trouw was en Jezus WEL aanvaard hebben, ofwel de Joodse Kerk of de Joodse christenen waar de Kerk mee begonnen is¹.

Tekenen aan zon, maan en sterren

Vrouw Israël is bekleed met zon, maan en sterren. In Openbaring 6:12 wordt er gezegd dat "de zon zwart zal worden en de maan als bloed" en dat er „sterren van de hemel zullen vallen“. Diezelfde manier van spreken komen we ook tegen in Lukas 21:25 en Mattheus 24:29 en verschillende profeten van het Oude Testament². We mogen daarom zeggen dat het op die plekken om het volk Israël gaat dat haar glans en haar rol verliest.

Of anders gezegd: wil je tekenen van de eindtijd? Kijk dan naar de zon en de maan en de sterren, dat wil zeggen: naar de vrouw die deze draagt, dat is het volk Israël. Wat er met Israël gebeurt, is een graadmeter van de eindtijd.

Dit is gewoon een kwestie van de verschillende puzzelstukjes/teksten die over dezelfde dingen spreken aan elkaar leggen.

Het Romeinse Rijk

3 En er verscheen een ander teken in de hemel. En zie: een grote vuurrode draak met zeven koppen en tien hoorns. En op zijn koppen zeven diademen.

Dit is het tweede teken.

Zoals heel vaak gebeurt in Openbaring, wordt er een bepaald ding beschreven (in dit geval een draak) en wordt later pas een toelichting gegeven. In vers 9 staat: „Hij is de oude slang en wordt ook wel de duivel of de satan genoemd.“

De 'oude slang' verwijst naar de slang in Genesis 3, die Adam en Eva verleidde en zo de zonde en de dood in de wereld bracht. Deze draak is dus Satan, de duivel.

De koppen en horens hebben ook een betekenis want andere beelden uit Openbaring sluiten daar weer op aan. In hoofdstuk 13 komt er een beest uit de zee dat ook zeven koppen en tien horens heeft. In hoofdstuk 17 rijdt een hoer op de draak. We gaan die beelden nog apart behandelen, maar het zal dan blijken dat het om het Romeinse Rijk gaat. De zeven koppen zijn de zeven heuvels van Rome en de zeven eerste keizers van het Romeinse Rijk. De tien horens zullen latere bondgenoten blijken te zijn.

Dat de zeven koppen en tien horens hier genoemd worden betekent daarom zoveel als dat de duivel de geestelijke macht is achter het Romeinse Rijk (zoals God de geestelijke macht achter Israël is). En dat de duivel de Vrouw, het Kind en haar overige kinderen vervolgt door het Romeinse Rijk.

Een derde gevallen sterren

4 En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde.

Dit wordt over het algemeen zo uitgelegd dat de duivel, die zelf van oorsprong een engel is, één derde van de andere engelen meenam in zijn opstand tegen God. Deze gevallen engelen worden ook wel geesten, boze geesten of demonen genoemd.

Maar zoals we net gezien hebben dat de 12 sterren naar de 12 stamvaders van Israël verwezen, zo kan het hier ook betekenen dat de duivel kans heeft gezien (ongeveer) een derde van Israël(s sterren) mee te nemen in haar val.

Bij de trompetten komen we straks maar liefst 12 keer dit 'een derde' tegen. We kunnen het 'een derde' van de trompetten daarom koppelen aan het 'een derde' hier³.

Meerdere lagen

¹ Je mag zelfs zeggen dat dit de 144.000 zijn uit de 12 stammen van Israël uit Openbaring 7, die daar apart genoemd worden van de grote menigte uit alle volken, talen en naties. In dit visioen wordt de vrouw ook onderscheiden van 'de rest van haar kinderen' (vers 17). In Openbaring 14 zijn de 144.000 het eerste deel van de oogst NAAST de rest van de oogst uit alle volken..

² Met als belangrijkste Jesaja 34:2-4 en Joel 2 en 3.

³ Er zijn meer van deze koppelingen tussen dit visioen en de trompetten te maken, zoals we zullen gaan zien.

Je komt hier nu iets opvallends tegen. Eén beeld kan soms meerdere lagen hebben, meerdere betekenissen of invullingen. Net zoals de zeven koppen, zowel zeven heuvels als ook zeven keizers zijn. We zullen dat nog wel vaker gaan zien. Het hangt dan bijvoorbeeld van de context af voor welke invulling gekozen moet worden. Of soms kunnen ze ook allebei naast elkaar staan, zoals in dit geval dit vers over zowel gevallen engelen als het volk Israël kan gaan.

Ik moet er wel bij zeggen dat we niet zomaar vrij zijn om te kiezen wat we in bepaalde beelden in mogen vullen. De tekst zelf moet er aanleiding toe geven en het moet passen bij het geheel. In dit geval neemt de draak sterren mee uit de hemel. Dat lijken dan gevallen engelen te zijn. Maar aangezien de vrouw 12 sterren draagt kan het OOK op een derde van Israël wijzen dat valt, zeker omdat dat bij de trompetten breed uitgemeten wordt. En dus zijn beide invullingen verdedigbaar.

En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het geboord zou hebben.

Toen Jezus geboren werd, liet Herodes alle kinderen tot twee jaar vermoorden in de regio van Bethlehem, omdat de wijze mannen hem hadden verteld dat hij de Koning van de Joden zou worden. Maar Jozef en Maria waren daarvoor al gevlucht naar Egypte⁴, zodat Jezus was ontkomen.

Koppelen aan de geschiedenis

Hier hebben we even een belangrijk moment. Je ziet dat het beeld van Johannes (het 'opeten van het Kind') erg concreet aansluit bij een echte (dramatische!) gebeurtenis die plaatsgevonden had in die tijd. Het visioen is concreet aan te haken op de geschiedenis. We zullen zien dat dat heel veel vaker voorkomt. En het zal zelfs de sleutel tot het begrijpen van Openbaring blijken te zijn. Als je om wat voor reden dan ook weigert de beelden (zoveel mogelijk) te koppelen aan de geschiedenis, dan kan je alle kanten op met de beelden en dus ook de verkeerde.

Dit Beeld van Johannes laat op deze manier zien wat de geestelijke realiteit is achter onze werkelijkheid. In onze werkelijkheid zouden we zeggen: Herodes was bang dat er een andere koning dan hij (of zijn nageslacht) zou komen die ZIJN koningschap over zou nemen. Bezeten als hij was van zijn machtspositie, was hij bereid daar een hele schare kindertjes voor uit te moorden.

Het beeld van Johannes zegt nu: ok dat zal wel, maar de geestelijke realiteit daarachter is dat de duivel het Kind van Israël, dat is de Messias, wilde vermoorden om zo het plan van God te dwarsbomen. De duivel gebruikt mensen die van God los zijn om te proberen zijn doel te bereiken. God gebruikt mensen die Hem dienen om te proberen Zijn doel te bereiken. Hoe dichter bij God je bent, hoe meer God je kan gebruiken. Hoe verder je van God afstaat, hoe beter je door de duivel voor zijn karretje gespannen kan worden. Herodes was bereid te moorden om zijn positie veilig te stellen. Op die manier was hij zeer bruikbaar voor het doel van de duivel om te proberen de Messias uit de weg te ruimen voordat Hij iets kon doen. Zou Herodes een godvrezend mens geweest zijn, dan had hij voor zichzelf besloten dat moord uitgesloten was om zijn doelen te bereiken. Hij was dan onbruikbaar geweest voor de duivel.

Het kind is Jezus de Messias

5 En zij baarde een Zoon, een mannelijk Kind, dat alle heidenvolken⁵ zal hoeden met een ijzeren staf.

Hieruit kunnen we duidelijk concluderen dat het om Jezus Messias gaat en niet om een soort beeldspraak zoals 'de zonen van Israël', alle christenen of de Kerk. Het is een verwijzing naar Psalm 2 waar het 'met een ijzeren staf over de volken heersen' over de Messias gezegd wordt. In Openbaring 19:11-21 wordt ditzelfde ook weer genoemd als het over Jezus' terugkomst gaat.

Door deze verbindingen verderop in Openbaring en met Psalm 2, weten we zeker dat met het Kind Jezus bedoeld wordt. Dit soort dingetjes zijn haakjes en oogjes, kleine verwijzingetjes

⁴ Dit verhaal is te vinden in Mattheus 2:16-18

⁵ De termen 'heidenvolken' of gewoon 'heidenen' hebben bij ons bijna de klank van een scheldwoord, maar worden in de bijbel gebruikt om alle niet-Joodse volken aan te geven.

naar iets anders, waardoor we stukjes van de puzzel aan kunnen leggen. Iemand die de bijbel al wat beter kent, herkent sommige dingen meteen en hoeft de stukjes er niet meer bij te zoeken. Iemand anders zal die verwijzingetjes beter eerst even goed kunnen bekijken om het plaatje helder te krijgen.

En haar Kind werd weggerukt naar God en naar Zijn troon.

Er wordt nu als het ware even snel doorgespoeld door het leven van Jezus, naar het moment dat hij naar de hemel gaat, zoals dat in Handelingen 1:9-11 beschreven staat: "Hierna zagen ze hoe Hij opsteeg naar de hemel. Toen kwam er een wolk en ze zagen Hem niet meer. Ze bleven naar de lucht staan staren. Plotseling stonden er twee mannen in witte kleren bij hen. Ze zeiden: "Mannen uit Galilea, waarom staan jullie naar de lucht te staren? Jullie hebben gezien hoe deze Jezus bij jullie is weggegaan naar de hemel. Op dezelfde manier zal Hij weer terugkomen."

Ook nu zien we dat dit beeld ergens heel concreet aan te haken is op een concrete gebeurtenis in onze wereld, namelijk de hemelvaart van Jezus.

De woestijn-periode

6 En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzestig dagen.

De vrouw, dat is het (ware) volk Israël, moet vluchten naar de woestijn. Ze kan dus niet langer op haar plek (dat is het land Israël) wonen? In de woestijn zou ze veilig zijn, omdat God daar voor haar zal zorgen. We komen nu op het punt dat we de geschiedenis van Israël erbij moeten gaan halen om te begrijpen waar het over gaat.

De 1260 dagen lijkt te zeggen dat Israël zich gedurende een bepaalde periode 'in de woestijn' schuil moet houden. Het zijn daarom profetische dagen. Het zullen eerder (in de orde van) jaren zijn dan dagen.

In het jaar 70 is Jeruzalem volledig met de grond gelijk gemaakt en de tempel verwoest, door de Romeinen, onder leiding van toen generaal Titus, die later keizer werd. In 66/67 waren de Joden in opstand gekomen, nadat de Romeinen geld geroofd hadden uit de tempel. Die oorlog duurde zo'n 7 jaar. In het jaar 70 werden Jeruzalem en de tempel verwoest. Het eindigde met het vallen van de bergvesting Masada in het jaar 73/74.

Sindsdien hebben er altijd nog wel wat Joden in het land gewoond, maar is de natie Israël als zodanig opgehouden te bestaan.

Met andere woorden: het 'schuilhouden in de woestijn' zou wel eens gelinkt kunnen worden met en dus in kunnen gaan vanaf het moment dat Jeruzalem vernietigd was. Het is verleidelijk om te denken dat die 1260 dagen dan om de 3,5 jaar gaat totdat Masada viel. Maar dat kan niet, want in Masada werd de laatste Joodse weerstand neergeslagen, terwijl in ons beeld de vrouw juist ontkomt.

Die 1260 dagen moeten we daarom als profetische dagen zien, dat wil zeggen een bepaalde afgeronde periode, waar een keer een einde aan zal komen.

De vrouw wordt de Kerk

Heel veel mensen stappen op dit punt over op een geestelijke betekenis. Het zou dan niet meer gaan over Israël, maar over de Kerk, die de plaats van Israël ingenomen heeft. God beschermt zijn Kerk dan voor zolang als het zal duren.

In zekere zin klopt dat ook wel, want het ware Israël... dat waren de leerlingen van Jezus. Zij waren allemaal Joden. Joodse christenen. De Kerk was in het begin ALLEEN maar een Joodse aangelegenheid en het heette niet eens Kerk. En ze kwamen samen in de tempel, niet in een kerkgebouw.

Toch moeten we er wel voorzichtig mee zijn. Waar in de bijbel wordt de Kerk vergeleken met 12 sterren, de zon en de maan? Er moet, vind ik, een hele goede reden zijn om voor een andere invulling te kiezen dan de tekst in eerste instantie aan lijkt te geven. Sterker nog, in vers

17 lezen we straks dat de draak 'tegen de rest van haar kinderen' ging strijden. Wie zijn dat dan? Precies! De christenen, de Kerk uit de andere volken. Die worden apart genoemd en dus is de vrouw zelf NIET de Kerk.

Straks bij het volgende beeld van de Twee Profeten zal nog sterker blijken dat de schoen steeds prima past, als we over Israël blijven praten en dat hij enorm begint te wringen als we de Kerk ervoor in blijven vullen.

Deel 2

7 Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog. 8 Maar zij waren niet sterk genoeg, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden.

9 En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen.

10 En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus, want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen.

11 En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood.

12 Daarom, verblijd u, hemelen, en u die daarin woont! Wee hun die **de aarde en de zee bewonen**, want de duivel is naar beneden gekomen, naar u toe, in grote woede, omdat hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft.

Dit is bijna een soort intermezzo dat laat zien wat er met de draak aan de hand is.

We lezen hier dat Satan (kennelijk) toegang had tot de hemel. In het boek Job vind je daar een voorbeeld van, hoe Satan op zijn doolie gemak bij God langs komt en hij met Hem over Job praat. Maar nu is hij dus uit de hemel geknikkerd!

De meeste mensen die dit gedeelte uitleggen, zijn het er wel over eens dat dit mogelijk geworden is door wat Jezus gedaan heeft, doordat hij gestorven en begraven was (en weer opgestaan) en op die manier voor de zonden (en de daarmee veroorzaakte pijn) van de mensen betaald heeft. Je zou de Satan dan als een Openbaar Aanklager kunnen zien (net zoals bij Job⁶) die zijn verhaal komt halen bij God met een waslijst aan overtredingen die wij allemaal gedaan hebben en die wil dat God deze mensen aan hem uitlevert om veroordeeld te worden en in de gevangenis gegooid te worden. God had daar nooit zo'n zin in (om het zo maar te zeggen) om zijn geliefden aan de Satan uit te leveren, maar de lijst met aanklachten stond wel altijd open, dus men kon hem nooit de toegang tot de hemel ontzeggen.

Maar met de dood van de onschuldige Jezus is er betaald voor iedereen. Het is alsof God en de engelen tegen Satan hebben gezegd: „Luister, jij hebt je zin gekregen. Je hebt de Zoon van God vermoord die zonder enige zonde was en zonder enige schuld. Hij heeft daarmee plaatsvervangend betaald voor alle openstaande dossiers. Dus bij deze worden al die openstaande dossiers geseponeerd en wordt je van rechtswege de toegang tot de hemel ontzegt. Doe!”

En toen kwam er dus een oorlog, die Satan verloor, zodat hij op aarde geknikkerd werd. Er is dus een belangrijke slag gewonnen, maar de strijd is nog (lang) niet compleet gestreden.

De mensen op de aarde en de zee

Dit is een hele rare uitdrukking. Waarom worden de mensen op de zee apart genoemd? Als je zegt 'voor de mensen op de aarde' dan is iedereen daar toch al mee benoemd? Op, in, onder de aarde, op, in de zee... die horen er dan allemaal al bij. Wel, het is weer een puzzeltje. De zee, dat is namelijk de Middellandse Zee, waar alle volken langs gelegen zijn. In hoofdstuk 17:15 staat dat de vele wateren alle volken, naties en talen zijn. De zee is dus de volkerenzee. Maar wat is dan de aarde? Dat is Israël en wel (omdat we het ware Israël al in de vorm van de vrouw hebben) het afvallige Israël.

Dat lijkt raar, maar is het niet. WIJ zien bij het woord aarde een aardbol. Toen had men dat niet zo op het netvlies. Het woord aarde was toen meer zoals ons woord land. Dat kan zowel

⁶ Of lees ook Zacharia 3, waar de duivel de hogepriester Jozua beschuldigt, die dan echter schone kleren krijgt van God en de belofte van de komst van de Messias.

een akker als een natie betekenen. Zo kan het woord aarde in de bijbel zowel de hele aarde of ook alleen maar één natie betekenen. In dit geval Israël.

Deel 3

13 En zodra de draak zag dat hij op de aarde was neergeworpen, ging hij de vrouw vervolgen die het mannelijke Kind gebaard had.

Dit vers krijg nu een speciale lading of een dubbele laag. Satan was uit de hemel op de aarde (wereldbol, alle naties) gegoooid, maar hij is dus ook op de aarde (de natie Israël) terechtgekomen!

Satan meende in eerste instantie dat het hem gelukt was om het Kind te doden (bij de kruisiging van Jezus), maar had niet voorzien dat hij ook weer uit de dood op zou staan en wat de gevolgen daarvan zouden zijn. En dus richtte hij zich als plan B nu op de vrouw zelf. De Satan wil nu het Ware Israël (of de Joodse Kerk) vernietigen.

14 En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang.

Dit is een herhaling van het voorgaande, kennelijk om na het intermezzo van zonet de draad weer op te pakken. Nu wordt de woestijn-periode op een andere manier aangegeven, maar het zijn nog steeds 1260 (profetische) dagen (gerekend met 360 dagen in een jaar, zoals gebruikelijk was in de Joodse kalender).

Op andere plekken in Openbaring (zoals straks bij de Twee Profeten) en de bijbel (zoals Daniël 7:25 en 12:7) wordt op dezelfde manier zulke periodes van 1260 dagen aangegeven. We moeten (en zullen) daar dan ook onderzoeken of het om hetzelfde gaat. Het kunnen haakjes en oogjes zijn, die we met elkaar moeten verbinden. Daar komen we dus op terug.

Het 'vliegen naar een plek in de woestijn' doet op zich wel denken aan de bergvesting Masada, waar de laatste Joden die in opstand gekomen waren tegen de Romeinen stand probeerden te houden. Maar die vesting werd ook door Titus ingenomen en iedereen die daar schuilhield werd uitgemoord⁷. Terwijl de Vrouw juist veilig is. Dus Masada kan niet de juiste invulling van het beeld zijn.

De stroom van water

15 En de slang spuwde uit zijn bek water als een rivier, de vrouw achterna, om haar door de rivier te laten meesleuren.

16 Maar de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond en verzwolg de rivier die de draak uit zijn bek had gespuwd.

Dit kan gekoppeld worden aan de val van Jeruzalem. Titus heeft, om het zacht uit te drukken, geprobeerd het Joodse volk uit te roeien. Net zoiets als Hitler eigenlijk. Flavius Josephus, een Joodse generaal, die overgelopen was naar het kamp van Titus en toen geschiedschrijver is geworden, zegt dat er meer dan een miljoen Joden omgekomen waren. De reden was dat het tijdens de belegering van Jeruzalem net Pascha was en Titus iedereen die naar binnen wilde toeliet, maar er niemand meer uit liet gaan. Men houdt dit aantal over het algemeen als veel te hoog, maar 'de vrouw achtervolgen'... dat was het wel.

Nu gaan we zien hoe het onderscheid dat gemaakt wordt tussen de Vrouw (het ware Israël) en de aarde (de gehele natie of zelfs afvallig Israël) uitpakt en waarom dat zin had om die apart te benoemen in dit beeld. Het doel van de slang is niet zozeer om goddeloos Israël uit te roeien. Goddeloos Israël heeft hem juist een handje geholpen om te proberen de Messias ter dood veroordeelt te krijgen. (Ook al pakte dat uiteindelijk verkeerd uit). De satan wil de ware volgelingen van God uit Israël verdelen. Een beetje collateral damage moet dan maar. Bovendien zeggen Gods beloftes in het Oude Testament dat er voor eeuwig een Koning op de troon van

⁷ Of pleegde collectief zelfmoord toen na maanden van belegering de Romeinen over de muren klommen.

Israël zal heersen en dat moest voorkomen worden. En dus richt de duivel de waterstroom op Israël, met de bedoeling de Vrouw te treffen. Maar het is de aarde die de klap incasseert! De duivel wil het Ware Israël vernietigen, maar het afvallige Israël wordt uitgemoord. Maar hoezo ontkwam de Vrouw daaraan, zal je misschien zeggen?

Hoe de Vrouw kon ontkomen

Wel, in Lukas 21:20-24 zegt Jezus nadrukkelijk dat je je uit de voeten moet maken uit Jeruzalem als je de legers aan ziet komen. Elke volgeling van Jezus, die goed opgelet had, zorgde ervoor om NIET meer in Jeruzalem te zijn toen Titus aan kwam zetten. Dat moment had men al 3,5 jaar aan zien komen en zal onder (Joodse) christenen (in Israël) veelvuldig besproken zijn geweest. Bovendien had Jezus gezegd dat zij niet naar het zwaard moesten grijpen⁸. Diegenen die luisterden naar wat Jezus gezegd had, ontkwamen dus aan de slachting. Diegenen die Jezus als een ketter zagen, zich verschansten in Jeruzalem en zich gewapend verzetten tegen de Romeinen, die kwamen om.

Straks als we bij de Zeven Trompetten aangekomen zijn, dan zullen we nog veel duidelijker gaan zien hoe dit allemaal uitpakt, omdat die een specificatie geven van de Oorlog in de Hemel en de Waterstroom. Beiden worden heel gedetailleerd uitgewerkt (de Waterstroom zal daar een enorme stroom sprinkhanen blijken te zijn), maar voor nu hebben we het globale idee te pakken en dat is even voldoende.

Nu wordt de Kerk vervolgd

17 En de draak werd boos op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben.

En nu zie je HEEL erg duidelijk dat met de Vrouw NIET de Kerk bedoeld wordt. De Kerk, dat is 'de rest van haar nageslacht'. Wij christenen zijn kinderen van Israël, maar niet Israël zelf.

Het (Beest van het) Romeinse Rijk, of eigenlijk als aansturende macht daarachter de Satan, heeft in de eerste eeuwen intens de christenen vervolgd. Dus ja, dat plaatje klopt ook wel met de werkelijkheid.

En hiermee eindigt het eerste beeld van onze Kapstok, Ruggengraat of Rode Draad. Nu kunnen we gaan kijken naar de Twee Profeten dat we, zoals we zullen gaan zien, zelfs naadloos aan kunnen sluiten.

⁸ Mattheüs 26:52